

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 500: Trong Lúc Không Hay Không Biết, Tình Chấp Dần Hóa Giải, Vọng Niệm Ngắm Ngắm Tiêu Trừ. Tiễn Trừ Chấp Trước, Đoạn Trừ Vọng Niệm, Diệu Dụng Chính Là Ở Chỗ Đây

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 043)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Trong lúc không hay không biết, tình chấp dần hóa giải, vọng niệm ngắm ngắm tiêu trừ. Tiễn trừ chấp trước, đoạn trừ vọng niệm, diệu dụng chính là ở chỗ này.】

Chỉ cần luôn tiếp tục làm như vậy, việc gì cũng chẳng cần phải hỏi, thời gian lâu dần, một cách tự nhiên, trong lúc không hay không biết, trí huệ tăng trưởng, phiền não giảm bớt, công phu đang tăng tiến, đây là hiện tượng rất tự nhiên. “Chấp” là chấp trước, “Tình” là tình cảm. Tình cảm chẳng phải là thứ tốt đẹp gì, tình cảm chính là mê, điều này quý vị cần phải biết. Tất cả chúng sanh chịu cái hại này, trúng cái độc này, vô cùng sâu nặng. Cứ cho rằng cái tình cảm này là tốt, tình cảm sâu đậm, tốt biết bao! Căn bệnh của lục đạo tam đồ, chẳng biết nhờ bỏ đi, lại còn muốn bồi dưỡng nó, quý vị nói xem có tệ hại hay không!

Phật pháp nói đến chỗ này, có nhiều người mới học nghe qua liền sanh hoài nghi, người thế gian ở cùng nhau, nếu như không có tình, không có ái, thì nhân sinh này còn có ý nghĩa gì nữa? Cho nên bảo quý vị xả bỏ tình chấp, quý vị liền đâm ra hoảng sợ, luống cuống cả lên. Kỳ thực, lời Phật giảng là lời chân thật, là bảo quý vị xả bỏ đi cái hư tình giả ý. Quý vị ngày nay lại cho rằng những thứ tình chấp, tình cảm đó là thật, nhưng thực ra nó là giả, chẳng phải thật. Nếu quý vị không tin, quý vị hãy xem trên báo chí ngày ngày đều có người ly hôn, ngày ngày đều có người thưa kiện nhau, lúc ban đầu đều tốt đẹp vô cùng; điều này liền chứng minh đó là giả, là hư tình giả ý. Họ đối với quý vị cho dù có tốt đến mấy, quý vị phải biết đó là giả chẳng phải thật, thì sẽ chẳng có chuyện gì! Vì sao lại là giả? Cái tâm họ dùng là vọng tâm, họ chẳng phải là chân tâm. Chân tâm thì ly niệm, không có vọng niệm, không có tự tư, không có

chấp trước, cái tâm đó mới là chân tâm. Trong chân tâm có tình thương chân thật, nhà Phật không gọi là tình yêu, mà đổi một danh từ khác gọi là “Từ bi”. Từ bi chính là tình thương chân thật, chẳng phải là giả, là chân tâm, cho nên gọi là từ bi. Người thế gian chẳng dùng chân tâm, mà dùng giả tâm, vọng tâm, cái tâm đó biến hóa khôn lường, cho nên chẳng thể nương tựa được, điều này nhất định phải hiểu cho rõ ràng. Hiểu cho rõ ràng rồi, cuộc sống của quý vị liền vui vẻ. Người ta nếu như đối tốt với mình, [mình] biết đó là giả, chẳng phải thật; người ta đối với mình không tốt, cũng đừng oán hận họ, là giả, chẳng phải thật, qua vài hôm là hết thôi, đều chẳng phải là thật! Học Phật khai trí huệ chính là phải thấu hiểu chân tướng sự thật, cuộc sống của chúng ta mới an vui, mới hạnh phúc.

Chúng ta dùng chân tâm, người khác dùng vọng tâm, chẳng liên can gì với nhau. Đời này ta phải ra khỏi tam giới, phải thành Phật, họ vẫn còn muốn tiếp tục dính líu trong lục đạo luân hồi, vậy thì có cách nào đâu, hãy để cho họ đi làm, họ chẳng chịu quay đầu, khuyên họ không nghe, chẳng chịu quay đầu, vậy thì cứ để họ làm. Dầu sao thì chúng ta cũng đã kết duyên với họ rồi, đợi đến tương lai một ngày nào đó họ hồi tâm chuyển ý, ta lại đến độ họ, lúc đó cũng chẳng muộn! Đây mới gọi là thực sự yêu thương bảo vệ họ. Hiện tại họ không quay đầu thì cứ tùy thuận họ đi, để họ đi chịu khổ chịu nạn, nỗi khổ niềm đau chịu đến tận cùng rồi, họ giác ngộ, quay đầu lại, đến lúc đó ta lại giúp đỡ họ, đây gọi là sự từ bi chân chính. Cho nên trong lúc không hay không biết, chấp trước, tình cảm đều phải hóa giải nó đi, tình cảm liền hóa thành từ bi, chấp trước liền biến thành trí huệ. “Vọng niệm ngấm ngấm tiêu trừ”, vọng tưởng tạp niệm tự nhiên liền không còn nữa. Tông chỉ của bộ kinh này dạy chúng ta “tiễn chấp”, “tiễn” là trừ bỏ, đem chấp trước trừ bỏ, đem vọng niệm đoạn đi. “Diệu dụng tại thử” (diệu dụng chính là ở chỗ này), đoạn này chính là đã đem phương pháp tiễn trừ chấp trước, đoạn trừ vọng niệm cụ thể truyền dạy cho chúng ta rồi.